

ΑΡΘΡΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΡΟΥΖΗΣ
Πρόεδρος του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδος

Η Πολιτεία δεν μπορεί να πείσει ότι ξεπερνάμε την κρίση

Με τον τίτλο «το φάρμακο μετά την κρίση», τίθεται ένα ιδιαίτερα σημαντικό ζήτημα, που έχει να κάνει όχι μόνο με την κατάσταση της αγοράς και πώς θα είναι όταν βγούμε από την ύφεση της ελληνικής οικονομίας, αλλά και με την κατάσταση ολόκληρου του συστήματος υγείας όταν επί της ουσίας συνειδητοποιήσει η Πολιτεία πόσο βαθιά έχει πληγεί η ελληνική κοινωνία από τις δικές της αποφάσεις, αλλά και την ανθρωπιστική κρίση που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Ναι, δεν αντιλέγω ότι το φάρμακο και το επιχειρείν που αναπτύσσεται με βάση αυτό το αγαθό βρίσκονται στα πολύ χαμηλά όριά τους, με όλους εμάς να παλεύουμε καθημερινά με τις οικονομικές προκλήσεις. Η αγορά έχει συρρικνωθεί και, φυ-

σικά, η επόμενη μέρα σε μια Ελλάδα που, ας πούμε, θα έχει «ανάπτυξη» 2,5%-3% του ΑΕΠ θα βρει έναν κλάδο πολύ μικρότερο, με σκευάσματα –ειδικά καινοτόμα– αριθμητικά λιγότερα σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ε.Ε. και, φυσικά, με διαθέσιμο ποσό από το Δημόσιο για την εξασφάλιση φαρμάκων σχεδόν στο μισό του μέσου όρου της Ευρώπης.

Όμως, και τότε επιχειρηματικά ο κλάδος θα υπάρχει, αν και θα υπάρχει σημαντικά απομειωμένος, όπως θα τον έχουν δομήσει οι ιθύνοντες, απογυμνώνοντας την αναπτυξιακή του δυναμική και τις δυνατότητές του να φέρει νέα ιδιωτικά κεφάλαια και θέσεις εργασίας. Γιατί, με έναν προϋπολογισμό για σκευάσματα της τάξης των 2,6-2,7 δισ. ευρώ (φαρμακευτικά και νοσοκομειακά), η κάλυψη 11 εκατομμυρίων κατοίκων αυτής της χώρας,

αλλά και οποιασδήποτε άλλης πολιτισμένης χώρας, είναι αδύνατη.

Εκείνο, όμως, το οποίο διαφεύγει από κάθε κομπουτεράκι και excel είναι η ανθρώπινη πλευρά. Ο Έλληνας ασθενής. Που δεν βρίσκει εύκολα φάρμακο στην εξέλιξη της κρίσης. Και, όταν το βρίσκει, πρέπει με το ελάχιστο πλέον εισόδημά του να το χρηματοδοτεί.

Εδώ θα ήθελα να πω και πάλι το εξής. Στο πρόσφατο παρελθόν κάθε νοικοκυριό είχε ένα μικρό δικό του φαρμακείο. Προφανώς πληθωρικό στις περισσότερες περιπτώσεις, αλλά όχι μη απαραίτητο στο σημαντικότερο μέρος του. Σήμερα περάσαμε στο αντίθετο άκρο, και μάλιστα διαθέτουμε λιγότερα φάρμακα με περισσότερο κόστος. Ας εξηγήσει κάποιος, λοιπόν: Γιατί περάσαμε

Με προϋπολογισμό για σκευάσματα της τάξης των 2,6-2,7 δισ. ευρώ (φαρμακευτικά και νοσοκομειακά), η κάλυψη 11 εκατομμυρίων κατοίκων είναι αδύνατη

από το ένα άκρο στο άλλο σε μια απόλυτα ρυθμισμένη αγορά;

Γιατί τα περίπου 5,5 δισ. ευρώ της δαπάνης έπρεπε να γίνουν 2 και όχι 2,3 δισ. ευρώ; Έσωσαν τα δημοσιονομικά της χώρας τα 300 αυτά εκατομμύρια, όταν τα έχουν ανάγκη οι ασθενείς, οι ασφαλισμένοι και, φυσικά, η κοινωνία μας;

Οι δανειστές και η Ευρώπη ήθελαν και επεδίωκαν την εσωτερική υποτίμηση της Ελλάδας για να γίνει ανταγωνιστική. Ποτέ, όμως, δεν ζήτησαν την απάνθρωπη υποτίμηση των υπηρεσιών υγείας, γιατί αυτό είναι βόμβα στην κοινωνική συνοχή και την ανάπτυξη. Όμως, η Πολιτεία, δυστυχώς, το υιοθέτησε και το έκανε πράξη. Αντί να απομειώσει τη σπατάλη, απομείωσε την αξία της περίθαλψης. Κι αυτό δείχνει να γίνεται καθεστώς και αυτόντοπο ακόμα και μετά την κρίση.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝ
Πρόεδρος της Πανελληνίας Ένωσης Φαρμακοβιομηχανίας

Σε μειονεκτική θέση η ανάπτυξη της φαρμακοβιομηχανίας

Στο Badminton, την περασμένη Τρίτη, η ελληνική βιομηχανία –σε έναν ανοιχτό διάλογο με την κυβέρνηση και τον πολιτικό κόσμο, ενώπιον 3.000 εργαζομένων στον κλάδο– έθεσε τα κρίσιμα ζητήματα της πολιτικής φαρμάκου.

Περιγράψαμε, με στοιχεία και αριθμούς, τη μεγάλη σημασία του ελληνικού φαρμάκου για την υγεία, την κοινωνία, την ανάπτυξη. Δεσμευτήκαμε σε ένα κοινωνικό επιχειρηματικό συμβόλαιο προσφοράς. Και ζητήσαμε από την κυβέρνηση να λάβει συγκεκριμένα μέτρα, αυτονόητα μέτρα άρσης των σημερινών αντικινήτρων, που θα επιτρέψουν την άμεση υλοποίηση των δεσμεύσεών μας.

Η ελληνική φαρμακοβιομηχανία έχει προχωρήσει σε σημαντικές επενδύσεις σε παραγωγικές υποδομές, σε ανθρώπινο δυναμικό υψηλής εξειδίκευσης, σε τεχνολογία αιχμής, σε έρευνα και καινοτομία. Παράγει εδώ και 50 χρόνια επώνυμα, ποιοτικά, ασφαλή και προσιτά φάρμακα, έχοντας κερδίσει την εμπιστοσύνη γιατρών, φαρμακοποιών και ασθενών.

Έχει έντονο εξαγωγικό προσανατολισμό, επιχειρώντας ήδη σε 85 χώρες. Συμβάλλει σημαντικά στο ισοζύγιο συναλλαγών, στα δημόσια έσοδα, στην εθνική οικονομία. Και, βέβαια, στην απασχόληση, επηρεάζοντας τουλάχιστον 53.000 θέσεις εργασίας, σε μια ιδιαίτερα δύσκολη και ευαίσθητη περίοδο. Όλες οι επίσημες μελέτες αναγνωρίζουν τη φαρμακοβιομηχανία ως «πυλώνα ανάπτυξης», ως τον «εθνικό πρωταγωνιστή» στους αναπτυξιακούς σχεδιασμούς της χώρας για το 2020.

Θα περίμενε κάποιος ότι η ανάπτυξη της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας θα βρισκόταν στις άμεσες προτεραιότητες της Πολιτείας. Ωστόσο, το παράδοξο είναι ότι, αντίθετα, βρίσκεται σε εξαιρετικά μειονεκτική θέση. Το ελληνικό φάρμακο κατέχει μόνο 18% της εθνικής αγοράς, με τη δεσπόζουσα θέση να ανήκει στα εισαγόμενα φάρμακα. Και αυτό οφείλεται κυρίως σε ακατανόητες πράξεις και παραλείψεις των τελευταίων ετών και σε εμμονές «αρμοδίων» εντός και εκτός Ελλάδος, που κτυπούν την ελληνική παραγωγή φαρμάκου, ενισχύ-

οντας έμμεσα τις εισαγωγές. Έτσι, δυστυχώς εισάγουμε ό,τι μπορούμε να παράγουμε. Και, σε περίοδο ασφυκτικών οικονομικών μέτρων, αφαιρούμε πόρους από την εθνική οικονομία και τους στέλνουμε στα ταμεία των πολυεθνικών. Παράλληλα, αυξάνουμε το ήδη δυσθεώρητο έλλειμμα και χρέος.

Πιστεύουμε ότι, ακόμα και στο πλαίσιο του υφιστάμενου «κλειστού» προϋπολογισμού της φαρμακευτικής δαπάνης, η Πολιτεία μπορεί να ανακαταλείψει την πίτα υπέρ του ελληνικού φαρμάκου. Μπορεί να αξιοποιήσει τη δυναμική της ελληνικής φαρμακοβιομηχανίας και να μετατρέψει την αναγκαία φαρμακευτική δαπάνη σε μοχλό ανάπτυξης και απασχόλησης. Εμείς είμαστε έτοιμοι, με ευθύνη και αποφασιστικότητα, να υπογράψουμε ένα κοινωνικό επιχειρηματικό συμβόλαιο, που θα δεσμεύει την ελληνική φαρμακοβιομηχανία σε συγκεκριμένες ενέργειες και δράσεις κοινωνικού, οικονομικού και αναπτυξιακού χαρακτήρα. Μέσα σε πέντε μήνες, η ελληνική

Πιστεύουμε ότι, ακόμα και στο πλαίσιο του υφιστάμενου «κλειστού» προϋπολογισμού της φαρμακευτικής δαπάνης, η Πολιτεία μπορεί να ανακαταλείψει την πίτα υπέρ του ελληνικού φαρμάκου

φαρμακοβιομηχανία μπορεί να καλύψει αποτελεσματικά το 70% των φαρμακευτικών αναγκών της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Μπορεί να καλύψει αποτελεσματικά το 50% των νοσοκομειακών φαρμακευτικών αναγκών.

Δεσμευόμαστε τόσο για την επάρκεια όσο και για την ποιότητα της φαρμακευτικής θεραπείας που μπορούμε να προσφέρουμε. Δεσμευόμαστε για χαμηλές τιμές που συμβάλλουν στη μικρή συμμετοχή των ασθενών. Δεσμευόμαστε να προχωρήσουμε σε νέες επενδύσεις. Να στηρίξουμε και να ενισχύσουμε την απασχόληση.

Να δώσουμε νέα δυναμική στην έρευνα και την καινοτομία, αξιοποιώντας το ακαδημαϊκό και επιστημονικό δυναμικό της χώρας. Η κυβέρνηση μπορεί να άρει τα αντικίνητρα που, αργά αλλά σταθερά, βυθίζουν το ελληνικό φάρμακο στην απαξίωση; Έχουμε υποβάλει στην κυβέρνηση συγκεκριμένες κοστολογημένες προτάσεις. Και πιστεύουμε ακράδαντα ότι το ελληνικό φάρμακο μπορεί να δώσει λύσεις. Στην υγεία. Στην κοινωνία. Στην ανάπτυξη. Και αυτό μπορούμε να το αποδείξουμε.